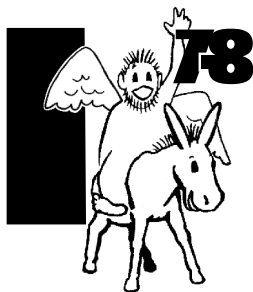

Prázdniny POSEL

2024-XXV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Člověk má v srdci mnoho plánů, ale úradek Hospodinův obstojí.“

Příslaví 19, 21

„Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“

Jakub 4, 15

Deo volente. Dá-li Bůh. Bude-li Pán chtít. Říká se tomu „Jakubovská podmínka.“ Někdy tato slova používáme tak trochu jako frázi, jako zbožnou vsuvku, ale ve skutečnosti se na Boží vůli ani tak moc neptáme. Je to nicméně jeden z velice podstatných důrazů biblické zvěsti. Nejsi to ty, člověče, kdo je hybatelem života a jeho dění. Nejsi zde na zemi šafářem, ale země je ti pouze svěřena do užívání.

V první polovině roku jsme toho prožili mnoho. Je toho tolik, z čeho můžeme mít radost. Mimo vlastního života sboru jsme žili také rekonstrukcí střechy, jejíž první část byla před několik dny ukončena a všechny dokumenty o převzetí díla podepsány. Chvála Bohu, on nám to dal, on byl nablízku svou pomocí!

Začíná doba dovolených. Je to doba odpočinku, kdy zpravidla nic moc neplánujeme a většinou si to užíváme. Snažíme se nabrat co nejvíce sil. Pak ale tato doba skončí a my se zase vrátíme do svých kanceláří, na svá pracoviště. Na stole nám budou opět narůstat stohy fasciكلů a my je budeme muset zpracovat. Nikdo nám nic neodpustí. Zdá se nám, jakoby vše záleželo především na nás. Na našem nasazení, na našem výkonu a možná ně-

kde taky na naší kreativitě a vynalézavosti. Heslem dnešní společnosti není Deo volente – na Bohu záleží, ale spíše: Záleží, člověče, jen na tobě. Na tom jak umíš máknout. Z veřejného života jsme Pána Boha vytěsnili. Možná se to prohloubilo kdysi v době dvouletek a pětiletok, kdy člověk podlehl iluzi, že dobré plánování zajistí ráj na zemi. Ale nejspíše sahají počátky tohoto lidského sebevědomí mnohem dále do minulosti.

Plánování je jistě potřebné, nemůžeme přece ani v církvi žít a pracovat chaoticky a ze dne na den. Musíme mít určitou vizi toho, oč nám jde, co chceme, proč zde jsme. Musíme mít důvod pro to, že vyučujeme děti v nedělní škole náboženství, proč se scházíme na biblických a bohoslužbách. Musíme promýšlet styl své služby a způsoby práce: Ale zároveň víme, že to nejsme my, kdo máme na vše patent a vše zvládneme sami. Nebude-li s námi Hospodin se svým požehnáním, pak všechny naše iniciativy vyzní do prázdna. Apoštol Pavel to vyjádřil slovy: „Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst.“ 1. Kor. 3,6.

Chceme zvěstovat evangelium. Ale současně se při tom pokorně stavět pod jeho normu.

Podstatnou věcí je při tom jistě modlitba. Kdo se modlí pravdivě a upřímně, ten je jistě dalek přesvědčení, že vše záleží jen na něm.

Je tady léto. Radujme se z daru odpočinku.

Načerpejte síly, abychom se po prázdninách mohli pustit do nové práce. S radostí a s modlitbou. Deo volente. Dá-li Bůh.

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

právě jste otevřeli prázdninové dvojčíslo – někteří z vás třeba už v klidu dovolené. I tentokrát v něm najdete ohlédnutí za událostmi našeho sborového života, návštěvy u nás i naše výlety jinač. Jedna událost byla ale tak výjimečná a pro náš sbor naprosto nová, že ji chci zmínit právě na tomto místě. Mám na mysli benefiční koncert pro Travnou Edy Kenninga a velké skupiny mládeže, kterou kolem sebe shromáždil a která buď byla součástí doprovodné kapely, nebo se podílela na výtvarné, organizační či performativní složce celé akce. Collaboration Contamination.

Proč výjimečné?

Nejprve pro výše řečené: cca třicet mladých lidí z naší církve společně tvoří. Mají za sebou půl roku tvrdé práce, nervů, radosti i nejrůznějších nedorozumění – tak, jak to při týmovém projektu bývá. Ale pak hodina a půl neskutečné energie, mrazení v zádech, fascinace nad profesionalitou neprofesionálů. Evangelické (či evangelíkům blízké) talentované děti pohromadě. Gejzír nápadů. V zádech občas možná trochu rozevlátých umělců, kterým byla nadělena organizační schopnost. A plný kostel lidí, kteří do něj možná nikdy předtím

nevstoupili. Zmíním za všechny třeba osm spolužáků z jedné třídy, kteří nejspíš do té doby o evangelících neměli ani potuchy. A odcházeli unešení, nadšení, s pocitem, že v tomhle kostele je to teda fakt cool. Není to úžasné?

Taky proto, jak si mládežníci vyzdobili kostel. Nikdy od rekonstrukce interiéru ani při

nejrůznějších kreativních přípravách vánočních her (a že bývají úchvatné!!) si nikdo nedovolil to, co oni. Výsledek? Znovu mrazení. Umění... vidění jinak... citění jinak.

A ještě proto, že je potřeba si uvědomit, že vlastně předem nikdo z těch, kdo rozhodují o sborovém životě, nemohl tušit, jak to celé dopadne. Ale zvykáme si už několik let ve staršovstvu, že nemůžeme stát jako sbor na místě. Že je potřeba otevírat se výzvám, možná někdy spojených i s rizikem, že věci nedopadnou, jak jsme čekali. A právě tehdy přichází požehnání od Hospodina. On nás nevede k sebestřednému každodennímu sedění v lavicích, ale k životu s Ním. A ten může být nádherně pestrý!

Od mládí miluju film Sestra v akci. Už od premiéry se mě dotýkal ten brilantně vykreslený protiklad do sebe uzavřené církve a života venku, který se o její rituály nezajímá.

mal. Protože nebyly živé, netýkaly se tempa doby. Občas slyším, že liberální církve nedbá na biblické varování, abychom se „nepřizpůsobovali tomuto světu“.

Je to neporozumění: mluvit jazykem doby neznamená rezignovat na evangelium, na zvěstování Krista, dělat si, co chceme. Naopak. Znamená to nést Krista aktivně do současného světa. Slyšet jeho výzvy, jeho pláč, jeho touhu. Nejit bezpečně vyšlapanými cestičkami, ale občas se na prošlapávání té nové třeba nechat i šlehnout ostružinovým trním. Je to reakce na každodenní setkání s Pánem Bohem, naslouchání Jeho ponoukání k akci. **NEBOJME SE ŽÍT!**

Krásné prázdniny!

Jana Vrajová

P. S. Jenom pro pobavení: několik dní po koncertě dávali v televizi po dlouhé době Sestru v akci... ☺

V neděli 16. 6. 2024 byly pokřtěny Tereza Hromádková a Nikol Pelcová.
V neděli 30. 6. 2024 byl pokřtěn Jan Tichánek.

Křest Nikol Pelcové

Rozloučení

V sobotu 15. 6. jsme se rozloučili s bratrem Jaroslavem Blažkem – 85 let
Ve věku 96 let zemřel bratr Ing. Vlastimil Žert. Během bohoslužeb dne 30. června zazněla na zesnulého krátká vzpomínka.

V uplynulém měsíci jsme se rozloučili s dalším věrným členem našeho společenství – bratrem Jaroslavem Blažkem. Celé zarmoucené rodině vyprošujeme Boží potěšení a blízkost.

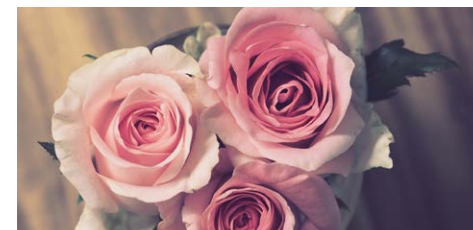

30. 6.–6. 7.	dětský tábor Paseky	
7. 7. neděle	09.00 bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
14. 7. neděle	09.00 bohoslužby	Jan Lukáš
21. 7. neděle	09.00 bohoslužby	Jan Lukáš
28. 7. neděle	09.00 bohoslužby	Jan Lukáš
29. 7. pondělí	17.00 letní schůze staršovstva	
4. 8. neděle	09.00 bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
4.–11. 8.	sborová rekreace Ptenský Dvorek	
11. 8. neděle	09.00 bohoslužby	
18. 8. neděle	09.00 bohoslužby	
25. 8. neděle	09.00 bohoslužby	Jan Lukáš
1. 9. neděle	09.00 bohoslužby s Večeří Páně	Jan Lukáš
8. 9. neděle	09.00 bohoslužby v Rozáriu – Flora Ol.	Jan Lukáš

Narozeniny v červenci a srpnu

2. 7. Alena Sazovská	1. 8. Jan Bartušek ml.
3. 7. Dagmar Pojslová	8. 8. Josef Chmela
8. 7. Hana Adámková	11. 8. Danuše Řezníčková
9. 7. Běla Labounková	12. 8. Michaela Batlová
9. 7. Zdeněk Tošovský	13. 8. Marina Jenišťová
9. 7. Jana Vrajová	15. 8. Věra Kašparová
14. 7. Eduard Jílek	18. 8. Stanislava Dostálová
15. 7. Radmila Prchal Pavlíčková	20. 8. Hana Niessnerová
19. 7. Pavla Košťálová	20. 8. Ivana Marková
19. 7. Ludmila Schnaubeltová	
22. 7. Vítězslav Prchal	
26. 7. Emílie Kuropatová	
28. 7. Vojtěch Navrátil	
31. 7. Tomáš Konečný	

Zápis ze schůze staršovstva 3. 6. 2024

Staršovstvo po úvodní písni *Hory, doly, stráně (EZ 754)* vyslechlo sondu Tomáše Hromádky do problematiky umělé inteligence a jejího vlivu na náš život, viru, náboženství.

Poté br. kurátor přivítal milého hosta Jana Tichánka, který náš sbor navštěvuje, br. farář jej připravuje ke křtu. Je studentem práv v Olomouci již třetím rokem, v našem sboru oceňuje komunitní ráz před ceremoniálním.

Při hodnocení uplynulého období jsme poděkovali Nomi Batlové, která připravila bohoslužby na svatodušní svátky. Bohoslužby 2. června byly z důvodu nemoci br. Janošíka, který měl přijet z Opavy, čtené. Staršovstvo ocenilo službu br. Bláhy, který vybral a upravil pro olomoucký sbor kázání Jiřího Tenglera. Tyto bohoslužby navštívila také rodina farářky Kampl z Vídně. Neformální setkávání bude pokračovat příští rok, kdy zástupci z Vídně navštíví zase Olomouc (17.–18. 5. 2025).

Konalo se dlouho připravované setkání zástupců našeho sboru s primátorem města Olomouce. Budeme žádat o prominutí poplatku za zábor chodníku. Město zakoupilo chátrající budovu vedle našeho kostela na Husově ulici, bude zde budovat dětskou skupinu. Dostali jsme příslib dotace od města na rekonstrukci našeho kostela.

Na Dómě se sešli žáci a studenti všech církevních škol ve městě (z Církevní školky Ovečka, ZŠ sv. Voršily, Církevního gymnázia Německého řádu a KEA) při ekumenické bohoslužbě za církevní školství. Akci organizoval Aleš Wrana, spirituál KEA. Byla plná katedrála.

Staršovstvo velmi potěšila zpráva, že Šimon Bláha se hlásí na teologii. Prosíme o modlitby za Šimona a celou jeho rodinu.

Byl schválen zápis z květnové schůze.

Kontrola plnění úkolů:

Při vysluhování večere Páně již nebudeme pro nealko víno používat plastové kalíšky, které praskají. Použijeme stejné nerezové kalíšky, ty s nealkem budou označené na tácu.

Dostali jsme velké poděkování ze synodní rady za příkladné vedení projektu rekonstrukce našeho kostela (Jakubu Rumlovi za vyúčtování příspěvku od „Kulatého stolu“). Byly nám přislíbena další spolupráce.

Dále se staršovstvo zabývalo přípravou na další období: Nocí kostelů, setkání v Drahanovicích, obsazení služeb při bohoslužbách.

Ondřej Holubec za grantovou komisi informoval o podání žádosti o grant na audio techniku, proběhlo natáčení s rozhlasem, chystala se reportáž pro ČT (na ČT1 Události v regionech v úterý 4. 6. 18:00). Celková částka vybraná v celé církvi na Hlavní dar lásky v době konání schůze staršovstva ještě nebyla známa. Rádi bychom všem dárčům poděkovali, např. i v Českém bratru.

Pavel Brtník za technickou komisi seznámil staršovstvo s pokračováním prací na opravě střechy, problémy s památkáři, vynucené přestávky práce. Dále členové komise řeší nový hromosvod, vybudování nové přípojky vody a koordinaci našich oprav s obnovou plynovodní přípojky (opravu bude provádět majitel GASNET).

Z různého:

Staršovstvo souhlasí s navýšením částky vybrané na Jeronýmovu jednotu z rozpočtu sboru tak, abychom odvedly částku obvyklou v minulých letech. Chceme být s ostatními sbory solidární, dostali jsme od církve velkou podporu. Na seniorátní setkání JJ pojedou Tomáš Hromádka a Jakub Ruml.

Při očekávání většího počtu účastníků bohoslužeb přidáme zpěvníky do horního sálu.

J. Jurečka vyřídil pozdravy z hranického sboru (slavili 100 let sboru).

Společné fandění v kostele se vydařilo. I takové akce je dobré podpořit.

Schůzky s účetní firmou se konají pravidelně, spolupráce je dobrá.

Příští schůze staršovstva se bude konat 29. července v 18:00. Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u br. pokladníka. Staršovstvo ukončilo schůzi ve 20:55 modlitbou a písni *Skončil den a přijde noc (666)*.

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla připravila Adéla Gabrielová

Po našem výletu do Vídně nás na oplátku navštívila sestra farářka Anna Kampl s rodinou. Bylo to krásné setkání a věříme, že vztahy mezi našimi sbory se budou nadále rozvíjet. V příštím roce se můžeme těšit na setkání s členy sboru v Simmeringu u nás.

Ohlédnutí za Nocí kostelů 7. 6. 2024

I letos se při Noci kostelů otevřely dveře našeho kostela i dolních sálů. Zahájila jej úvodním slovem naše výpomocná kazatelka sestra Jana Hojná (najdete jej na jiném místě tohoto čísla Posla), učitelky nedělní školy připravily tradičně skvělý program pro děti, varhaníci hráli, odborníci na historii našeho kostela i na současnou rekonstrukci měli skvělé

prezentace pro veřejnost, další chystali jídlo, uklízeli, hlídali... Práce spousta, radosti ovšem také. Děkujeme všem, kteří se jakkoli zapojili! Bez vás, bez vašeho času, úsilí, práce by náš sbor nežil nejen při Noci kostelů, ale zkrátka vůbec.

jv

Úvodní slovo Noci kostelů 2024 - kostel ČCE Olomouc 7. 6. 2024

Milí návštěvníci Noci kostelů, vážení a milí přátelé

Po roce je tu opět příležitost navštívit, běžně ne vždy přístupné olomoucké kostely, chrámy, modlitebny. V předchozích ročnících Noci kostelů byl mottem této akce vždy určitý biblický citát, obsahující slovo NOC. Organizační tým rozhodl od letošního roku nahrazovat biblický citát nějakým volnějším tematickým zaměřením. Pro ročník 2024 bylo vyhlášeno téma SRDCE.

Srdce: z konkrétního, anatomického a fyziologického hlediska životně důležitý orgán lidského těla, pumpa na čerpání krve, životodárné tekutiny. V abstraktním přeneseném smyslu slova (pohledu) je srdce symbol spojovaný s city a pocity. Biblické myšlení ale vidí v srdci ještě něco víc: sídlo vnitřního života člověka se vším všudy. Kromě citů a pocitů je v něm místo pro myšlení, paměť, vůli i svědomí. Autor biblické knihy Přísloví napomíná: „Především, (člověče), střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.“ A na jiném místě konstatuje: „jako se na vodě zrcadlí tvář, tak srdce člověka na člověku.“ Farář a disident Sváťa Karásek v jednom svém kázání charakterizuje lidské srdce jako „sjednocující jádro lidské bytosti, hlubinnou centrálu, kde se sbíhá několik různých faktorů: duše, tělo, cit, svědomí, vůle, charakter, rozum, to zděděné i nově nabyté, to vše se spolu pojí v srdci člověka, kde se rodí i každé rozhodnutí k činu.“ A jiný autor vidí srdce jako nejzákladnější, nejhlubší já. Obrazně jako kuchyni, kde se vaří lidské myšlenky, nápady, poznání, zkušenosti, informace i city, kde se z nich tvoří osobnost

i osobitost každého člověka. Jeho charakter i to, jak působí na bližní okolo sebe. Co ze sebe rozdává, vydává do světa. Odtud vychází tvář života.

Srdce je jádrem života člověka, centrem těch rysů, které nás činí lidmi – na rozdíl od zvířat, řídicích se jen svým instinktem. Lidské srdce je počátkem osobnosti každého jedince.

Stejně jako srdce anatomické může být i toto srdce nemocné: bolavé smutkem, zradou, úzkostí, nepochopením, strachem, ale i zasažené

infekcí pýchy, sebestřednosti, panovačnosti, vzdoru, tvrdosti, nesaňenlivosti, nenávisti, zloby.

Křesťanská víra ví o léku na tato srdeční onemocnění. Ze svědectví

Bible poznává Boha jako toho, kdo

má odpouštějící láskou otevřené srdce pro každého, kdo mu své srdce chce otevřít a uznat, přijmout za své moudrost knihy Přísloví: „člověk uvažuje v srdci o své cestě, ale jeho kroky řídí Hospodin.“

Velkým přínosem pro své okolí i celou společnost jsou lidé se zdravým srdcem: otevřeným pro druhé, vnímavým k lidské bolesti a ochotným k pomoci, se srdcem statečným a odvážným pouštět se na neprošlapané cesty, zastat se pravdy, i když to bude něco stát. Kolik povzbuzení dokážou rozdat lidé se srdcem plným lásky a dobré naděje.

Dnes často používaný pojem „srdcaři“ dobře charakterizuje lidi obětující svůj čas a všechno své úsilí nejrůznějším smysluplným činnostem a projektům. I probíhající náročná rekonstrukce našeho kostela je umožněna díky takovýmto „srdcařům“ v našem sboru, jejich odvaze pustit se do náročného

díla a věnovat mu svůj čas, energii, profesní zkušenosti.

Stejně jako v aktuálním příkladu našeho kostela objevíte stopu těchto „srdcařů“ ve všech chrámech, kostelech, modlitebnách. Jejich srdce byla v minulosti i dnes motivována vnitřní silou, kterou dává víra v Boha, spolehnutí na jeho pomoc, touha oslavovat Jeho lásku nejrůznějšími způsoby: hudbou, stavitelským i výtvarným uměním, péčí o zděděné památky i snahou otevřít je veřejnosti, spolu s aktuálními informacemi o životě a činnosti jednotlivých společenství věřících.

Možná se vám podaří při dnešním putování olomouckými kostely zaslechnout tichý tlukot srdcí těch, kteří je ve všelijak obtížných podmínkách stavěli, financovali, zdobili, kázali v nich Slovo Boží. I těch, kteří do nich přicházeli a přicházejí léčit svá srdce odpuštěním, povzbuzením z Bible, modlitbou, pozhánáním, společenstvím víry, lásky a naděje. V jednotlivých programech pak můžete ucítit pulzovat tep současného života těchto společenství, která ve své různorodosti podávají stejné svědectví: svědectví o živém Bohu, Stvořiteli a Pánu světa i každého jednotlivého lidského života, o Jeho lásce a zájmu o každého člověka.

Závěrem bych chtěla citovat nedávný příspěvek jednoho uživatele Facebooku, kterým komentoval jím zveřejněné video: „Dnešní den mi přinesl překvapení, píše, které mně nutí sdílet tento okamžik s vámi. Společně s manželkou a malou (dle videa asi 6-ti letou) vnučkou, jsme se vydali na procházku, která nás přivedla až ke cvilinskému (katolickému) kostelu v Krnově. Příznávám, že jsme vstupovali bez jakýchkoli náboženských očekávání, ale právě tam se odehrál kouzelný okamžik.

V okamžiku, kdy jsme vstoupili dovnitř, pohltilo nás obrovské ticho. Vzal jsem svůj telefon, abych natočil malou vnučku – očekával jsem, že její temperament se projeví hlučně nebo alespoň nezáměrně, vždyť jsme přece „nevěřící“. Nicméně přesný opak byl pravdou. Vnučka, spolu s babičkou, začala v tichu kostela vnímat jeho hlubokou symboliku. Šeptala otázky, zapálila s babičkou svíčku a na videu bylo jasně vidět, jak její zvědavé oči zkoumaly každý detail.

V tomto okamžiku bylo jasné, že v našich nevěřících srdcích je místo pro úctu, zřetelnost a hluboký smysl pro krásu a symboliku. Naše mladá generace, zastoupená vnučkou, má možná dokonce hlubší cit pro toto tajemství, než jsme si kdy mysleli. Svět je plný překvapení a dnešní den mi ukázal, že naděje a krása se nachází v nečekaných místech a okamžicích.“

Tolik zkušenost jednoho uživatele FB. Z reakcí v komentářích bylo patrné, s jak velkým ohlasem se jeho příspěvek setkal.

Přeji všem dnešním poutníkům po olomouckých kostelech, aby ze svého putování odcházeli podobně oslovení, se srdcem otevřeným pro nečekané zážitky a setkání.

Jana Hojná

Rodinná neděle v Drahanovicích

proběhla 16. června. A byla to radost od rána až do večera. Započali jsme nedělními bohoslužbami s dvojím křtem – miminka a dospělé ženy. Bylo to krásné propojení vědomého vyznání vlastní víry i důvěra v Boží dobrou cestu započatou spolu s životem dítěte. Následovalo kázání zaměřené tentokrát více na děti, jakoli i dospělí z něj samozřejmě mohli čerpat posilu. Rozdávala se i perníková srdíčka... No a odpoledne jsme vyrazili jako každoročně do Drahanovic. Už několikátým rokem dopoledne lije jako z konve, ovšem na odpolední posezení na zahradě (dnes už parčíku) u kostela se vyčásí. Bylo tomu tak i letos. Překvapením bylo, že v kostele na podlaze se nachá-

zely pěnové podložky, protože aktuálně sloužil jako náhrada vytopené tělocvičny pro místní školu. Tak jsme poněkud prohodili místa dění: v prostoru kostela měly svůj program děti, venku na lavičkách jsme začali společnými bohoslužbami chval a zpěvu a už jsme tam rovnou zůstali také na pohoštění a povídání si. Tentokrát se k nám přidali také rodiny z Pro-

stějova, z Přerova a ze Zábřeha, takže odpoledne mělo pokud ne přímo seniorátní, tak alespoň okrskový charakter. Bylo nám spolu moc dobře! I tentokrát děkujeme za velké nasazení všech, kteří připravovali program, jídlo, pití, věnovali se dětem, umývali nádobí atp. Byla to radost!

ju

Bývalá modlitebna se pro tento-
tokrát proměnila ve skvělou
hernu.

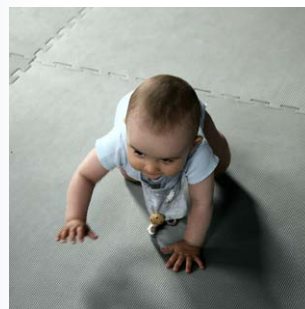

Foto: Amos Děkaník

Poslední Seniorklub před prázdninami

S koncem měsíce června a začátkem prázdnin se v ohlašovaném sborovém programu objevuje slovo „poslední“. Poslední biblická, poslední nábožko, poslední mládež, poslední nedělní škola. Své poslední setkání měl také 27. 6. Seniorklub. Kromě pravidelné biblické úvahy bratra faráře jsme při tomto setkání měli díky manželům Bartuškovým možnost zprostředkovaně se „účastnit“ slovem i obrazem červnového mezinárodního Setkání křesťanů ze střední i východní Evropy ve Frankfurtu n/Odrou. Na hranice Německa a Polska, do německého Frankfurtu a polské Slubice, které leží na opačných březích řeky Odry, se ve dnech 6.–9. června sjelo na 3000 křesťanů ze střední i východní Evropy. Bartuškovi byli jedinými účastníky z našeho sboru a stálo za to slyšet jejich dojmy, doplněné fotografiemi ze setkání. Se čtenáři Posla se o tom v tomto čísle ještě více podělí.

Poslední setkání bývají důvodem k bilancování. Když se ohlídím za uplynulým obdobím, naplňuje mě vděčnost:

- za všechny, kdo věrně přicházeli a svojí otevřenou srdečností vytvářeli v našich setkáních rodinnou atmosféru i radost z toho, že můžeme být spolu,
- za oslovující biblické výklady br. faráře Lukáše, doplňované poznámkami a vzpomínkami br. faráře Hromádky, nad kterými jsme společně přemýšleli i hovořili

- za všechny, kdo svými příspěvky obohacovali druhou část programu
- za pravidelnou službu sester při občerstvení i konečném úklidu.

Ta největší vděčnost ale patří Pánu Bohu, v jehož jménu jsme se setkávali, chválili ho písněmi i modlitbami a mohli prožívat sjednocující přítomnost jeho Ducha.

I když při našich setkáních nemáme žádný „zasedací pořádek“, pohled na prázdné židle kolem stolu mně vždycky konkrétně připomene ty, kteří se v letošním roce už pro nemoc nemohli našich setkání zúčastňovat. Myslíme na ně ve svých modlitbách s vírou, že jsou s námi v Duchu spojeni a vyprošujeme jim dotek Boží posilující a uzdravující moci.

A s nadějí vyhlížíme ty, kdo by jejich prázdná místa zaplnili. Protože, jak doufáme, tento Seniorklub byl poslední pouze do prázdnin. Věříme, že se po nich, bude-li nám dopřáno, zase budeme rádi setkávat. Stejně jako všichni, kdo patří k ostatním sborovým aktivitám.

Pán Bůh nás všechny provázej, jak v tichu našich domovů, tak na všech prázdninových cestách, svou ochranou a požehnáním.

„*Samém Bohu chvála, čest, buď za milost jeho.*“

Jana Hojná

Nic nás nemůže odloučit

Tak znělo základní motto SETKÁNÍ KŘESŤANŮ, které se tentokrát konalo počátkem června v hraničním dvouměstí rozděleným širokým tokem řeky Odry (na německé straně – Frankfurt nad Odrou a na polské straně – Slubice). Tato setkávání se již stala pravidelnou tradicí po slovenské Bratislavě (2008), polském městě Wrocław (2012 – kam se tehdy vypravil olomoucký sbor autobusem) a Budapešti (2016). Pravidelnost byla přerušena pouze covidovou pandemií roce 2020, která zmařila poslední sejití v rakouském Grazu. Proto se všichni tradiční účastníci těchto setkání netrpělivě těšili na poměrně vzdálený a pro mnohé neznámý Frankfurt nad Odrou. Pro nás Moravany navíc bylo možno si na dlouhé trase při průjezdu Polskem do Frankfurtu na chvíli odpočinout a navštívit unikátní luterské „kostely míru“ ve Swidnici, Jaworu a Ziele-
ne Góře.

Křesťané z různých zemí sjednoceni ve víře zahájili SETKÁNÍ KŘESŤANŮ v pátek odpoledne (7. června) modlitbou za mír u Zvonu míru na nábřeží řeky Odry. Vyjádřili velké znepokojení válkami a konflikty v Evropě a na Blízkém východě. V modlitbách prosili o dorozumění a pokoj. Zahajovací bohoslužba se konala na velkém prostranství Marktplatz před gotickou katedrálou Pany Marie. Při kázání se vystřídali představitelé organizujících církví Polska a Německa, čtením a modlitbami posloužili zástupci diakonie i mládeže a hudební doprovod zajistily spojené žest'ové soubory a ekumenické sbory.

Večer byl určen pro pestrou pouliční slavnost setkání, procházkám, jídlu, zpěvu a poslechu od velkého prostranství Marktptatzu až po promenádu po nábřeží řeky Odry. Účastníci setkání byli vítáni farnostmi všech denominací, asociací a organizací ze všech zúčastněných zemí. Večer byl zakončen večerním požehnáním zahájeným působivým osvětlením a zpěvem chorálů s doprovodem žesťových souborů. Zvláště působivý pak byl závěrečný „obraz“, kdy se zpívaly večerní písně, a jako ozvěna se ozývala nasvětlená velká skupina zpěváků z polské strany řeky Odry.

Sbor na polské straně při večerní pobožnosti

Sobota měla bohatý program. Pro 3000 účastníků byl vydán podrobný seznam akcí všeho druhu, každý si mohl vybrat dle svého zájmu. Byla to témata z okruhu biblického dialogu, života a budoucnosti církví, úlohy církví v ekologické transformaci, přínosu církve pro budoucnost Evropy a řada dalších. Také bylo možno navštívit hudební produkce, varhaní koncert i programy pro děti. V poledne se všichni soustředili na svých místech k polední pobožnosti. V katedrále P.Marie posloužil slovem br. synodní senior Pavel Pokorný za doprovodu zlínského pěveckého sboru řízeného celocírkevním kantorem Ladislavem Moravetzem.

Společná večeře

Na sobotní večer připravili organizátoři společnou večerní tabuli „Nasyčení 4000“. U kilometr dlouhého stolu z náměstí až na promenádu u řeky Odry byla připravena večeře, při níž se účastníci nejen společně najedli a napili, ale také zažili společné příjemné chvíle při nichž se seznamovali ve všech jazycích a všemi smysly.

Společné zakončení závěrečnou nedělní bohoslužbou s večeří Páně se konalo opět na velkém prostranství Marktplatzu před katedrálou Pany Marie. Všichni účastníci bohoslužby byli zváni k účasti vyzváněním nádherně sladěných zvonů z věže katedrály. Vedením bohoslužby byli opět pověřeni představitelé obou organizujících církví, kázáním posloužil

Slovo synodního seniora při poledním zamyšlení

biskup Pavlo Švarc z ukrajinského Charkova. Vysluhováním večeře Páně posloužila řada přítomných ordinovaných kazatelů a laiků.

Nakonec už zbývalo jen poděkování všem, kteří se o úspěch letošního SETKÁNÍ zasloužili a předání „štafetového kolíku“ synodnímu seniorovi ČCE Pavlu Pokornému. Příští setkání bude v Praze. Slovem na cestu a připomenutím motto celého letošního SETKÁNÍ:

Přítomnost a budoucnost, andělé a mocnosti, žádná moc, výšiny, hlubiny, smrt ani život, nic nás nemůže rozdělit!

j sme se rozešli do svých domovů.

Eva a Jan Bartuškoví

Nová přítelkyně z Lužice

Závěrečné nedělní bohoslužby

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

zve všechny zájemce ke kurzům **celoživotního vzdělávání** a **univerzity třetího věku**, pořádaným v zimním semestru akademického roku 2024/25. V rámci *Úvodu do evangelické teologie* připravila katedra filosofie řadu přednášek, nazvanou

Bůh filosofů

Přednášejí: prof. Lenka Karfíková, Dr.theol.
Mgr. et Mgr. Olga Navrátilová, Ph.D.
Mgr. Jan Kranát, Ph.D.

Kurz představí pojetí božství v evropských dějinách: od jednotlivých antických škol přes středověké křesťanské autory a novověké myslitele, kteří křesťanství za mnohé vděčí, až k pozoruhodným filosofům dvacátého století.

- 10.10. 2024 **Lenka Karfíková:** Bůh v antickém a středověkém křesťanském myšlení
- 14.11. 2024 **Olga Navrátilová:** Bůh u Descarta, Spinozy, Leibnize a Kanta
- 19.12. 2024 **Jan Kranát:** Bůh v německé idealistické filosofii
- 23.1. 2025 **Jan Kranát:** Bůh ve filosofii XX. století

Koná se v **Olomouci** ve farním sboru ČCE (Blahoslavova 1) v uvedené **čtvrťky** od 14.00 do 18.00 hod.

Začínáme ve čtvrtek 10.10. 2024. Dotazy a přihlášky posílejte na:

e-mail: office@etf.cuni.cz
tel.: +420 221 988 216, fax: +420 221 988 215
ČZV/U3V na ETF UK, Černá 9, 110 00 Praha 1
<https://web.etf.cuni.cz/ETFN-526.html>

YMCA ORLOVÁ VÁS ZVE NA

LETNÍ TÁBOR PRO VŠECHNY DOBRODRUHY

Je ti mezi 9-14 lety? Chceš zažít velké dobrodružství bez wi-fi? Pak si zapiš do diáře!

14.-21.7.2024 SPÁLOV

Bližší informace budou průběžně uveřejňovány na www.ymcaorlova.cz
či na FB @ymcaorlova

Hlavním vedoucím je František Janošík, syn faráře z Opavy. Duchovní program zajišťuje farář Štěpán Janča. Kontaktní osoba a zdravotník je Kateřina Janošíková (katjusska@seznam.cz, tel. 605576412)

Spaní pro cca 25 dětí je zajištěno ve stanech tee-pee v údolí řeky Odry. Základní cena bez slev je 3500 Kč. Při přihlášení a zaplacení zálohy do 30. 5. je sleva 300 Kč.

Je hotová část střechy

Těsně před začátkem prázdnin se podařilo dokončit další část rekonstrukce našeho kostela – střecha nad kostelem je hotová. Pojďme si prázdninově oddechnout i od všech oprav a těšme se vděčně z toho, co se už podařilo.

ju

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod. (N. Batlová)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

prázdninový
posel
2024–XXV. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2024

Vyšlo: 30. 6. 2024

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2024

<http://www.olomouc.evangnet.cz>